

Misjovn undirtøka

NÝGGJA landsstýrið mannað við javnaðar- og fólkaflaksfólki fór til arbeiðis í farnu viku. Her liggur eitt stórt arbeiði fyri framman hjá teimum sjeý landsstýrisumboðunum.

SAMGONGAN millum hesar báðar flokkar fær misjavna undirtøku. Hóast ymiskir í mongum málum og hugsjónarlaga, so hava flokkarnir avgjørt at seta til viks serstøk ideologisk mál og heldur royna at loysa teir stóru trupulleikar, sum samfelagið er í. Skrivað er samgonguskjal, sum í stórum stingur út í kortið, men sum tó ikki fer út í smálutir.

SUM væntað royna andstöðublaðini og -flokkarnir nú av øllum alvi at herja á samgonguna. Serliga tjóðveldismenn hava so ilt av hesi samgonguni. Teirra logikkur er nú, at ein flokkur sum javnaðarflokkurin kann ikki fara í samgongu við fólkaflakkin, tí hesin flokkurin altíð hevur verið móttstöðuflokkur hjá javnaðarflokkinum. Nú er hetta bráðliga logikkur, men fara vit so ávíkavist eitt og tvey ár aftur í tíðina, so var tað eisini logikkur tjóðveldismanna tá, at tað var í finasta lagi at fara í samgongu við fyrst ein og so aftur ein av sínum erkafeiggindum, nevniliga fólkaflakkinum og síðani eisini sambandinum. Hetta er tjóðveldislogikkur, tá hann er bestur.

VIT mótmæltu táverandi samgonguni út frá teirri sannroynd, at einasta endamál tjóðveldisflokksins at skipa slíka tá var at útihýsa javnaðarflokkinum. Og soleiðis sum tjóðveldisfólk hava týggjað sær í eitt nú 14. September móti javnaðarflokkinum nú í eina tíð, so er tað spurningurin um ikki hesin flokkur — sum stöðan er í dag — í mangar mátar liggur longri til høgru enn fólkaflakkin og í nógvum er vorðin í so reaktionerur við tí manning, sum hesi seinastu árinu — móti viljanum hjá mongum tjóðveldisfólki — hevur sett hann langt út til høgru. Munurin millum javnaðarflokkin og tjóðveldisflokkin, tá tað snýr eg um at samstarva við móttstöðuflokkar er tann, at tjóðveldið hevur latið seg binda niður, men javnaðarflokkurin er tann, sum stingur út í kortið.

VIÐ útihýsingarpolitikkinum og úttalilsum tjóðveldisformansins eftir valið seinast var greitt, at eitt samarbeiði millum javnaðarflokkin og tjóðveldisflokkin kundi illa lata seg gera. Javnaðarflokkurin hevur fingið boð frá veljarunum at fara út í Tinganes og vóru møguleikarnir ikki nógvir. Hann valdi tann møguleikan, har tað kundi skipast samgonga við fægst flokkum. Tað var eitt krav frá veljarunum, at eisini javnaðarflokkurin nú skuldi leggja agg til ávísan flokk til viks og konsentrera seg um at fáa landið aftur upp á rættkjøl.

ØVUND og fornermils tjóðveldismanna kann javnaðarflokkurin

helst liva við. Men verri verður við tí meira sakliga kritikkinum frá formonnunum í tveimum av okkara størstu fakfeløgum. Formaðurin í Fiskimannafelagnum heldur lítið gott er at vænta eftir samgonguskjalinum at døma, og forkvinnan í Føroya Arbeiðarafelag sigur, at samgongan er eitt stórt vónbrot og visir hon á ymsar vandar, eitt nú ynski hjá fólkaflakkinum at seta lönirnar niður ella heilt stöðga við lönarhækkingum.

TEY bera ótta fyri, at tað verður reinur fólkaflakspolitikkur, sum fer at verða ríkin. Nú er samgongan ikki meira enn farin til arbeiðis, so tað er torført at siga, um hesin kritikur er rættur. Fer javnaðarflokkurin at reka reindyrkaðan fólkaflakspolitikk í Tinganesi, so verða tað mong, sum fara at venda honum bakið. Hetta er nakað flokkurin eigur at gera sær púra greitt, og heldur enn at taka kritikkin og ávaringarnar frá fakfelagsfólki og blaðnum illa upp, eigur hann at lurta og vera á vakt. At floksleiðslan frá javnaðarfólki kring landið hevur fingið møguleikan at skipa eina slíka samgongu merkir, at hann harvið skal reka ein menniskjavinarlígan og samfelagsgagnligan politikk.

HER í blaðnum hava vit ferð eftir ferð vist á vandan við at samstarva við ein flokk, sum hevur so høgravend element, og har sjálvr stavnamaðurin er tungan á vágskálini. Henda ótta hava vit framvegis, tí vit duga illa at ímynda okkum, at høgraekstremisman í fólkaflakkin-

um ikki fyrr ella seinni skal fella javnaðarflokkin í ryggjin. Vit hava ávarað og gera tað framvegis. So har mugu bæði tjóðveldismálgagn og -politikarar heldur enn gjarna fylgja okkum í kjalarvörinum. Í síðsta enda eru tað úrslitini, sum telja og ikki hvussu persónarnir eita.

TAÐ er bæði gott og neyðugt við andstöðu og kritikki. Undanfarnar samgongur hava havt lyndi til ongantið at lurta eftir andstöðu og kritikki. Her má vend koma í. Eisini vit fara at minna javnaðarflokkin á tey lyfti, hann gav veljarunum undan valinu, har eitt teirra liggur okkum fremst í huga, nevniliga at fáa samfelagið í gongd aftur. Og júst her vænta vit okkum nógv av nýggja landsstýrismanni javnaðarflokksins í fiskiðnaðarmálum.

HÓAST ótta okkara, so halda vit tað vera rætt at loyva hesum flokkum at royna seg. Føroya fólk hevur krav uppá at fáa eitt arbeiðsfært landsstýri uttan mun til hvør bókstavakombinationin er. Spurningurin er so, hvønn politikk, samgongan fer at reka og hvørji úrslit hon rækkur. Tað fara andstöðuflokkar, fakfelagsfólk, vit og onnur at fylgja væl við í. Nú hava tit so fingið møguleikan, vísið okkum, at tit duga at brúka hann til frama fyri land og fólk.

SOSIALURINN

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐÝST

Ikki eiti á umsorgan

Blað tjóðveldisflokksins, 14. September, óttast fyri, at Fólkaflakkin hevur fingið ov nógv í sín part í samband við málsøkini í landsstýrinum. Í oddagrein leygar-dagin skrivur blaðið m.a.: Longu í samgonguskjalinum sást, at Fólkaflakkin hevði bukað Javnaðarflokkin til at akta...

Verri gongst hjá Sosialinum at greiða frá, hví Javnaðarflokkurin hevur kropið undir skjútfaldin hjá Fólkaflakkinum...

Tað er ikki eiti á umsorgan Tjóðveldisflokkin hevur fingið mótt-

vegis Javnaðarflokkinum. Men kanska hevði verið skilabetri um hann í størri mun tók í egnan barm. Ivaleyst talar Tjóðveldisflokkin av beiskum royndum í landsstýrinum seinastu tvey árinu.

Frægasta neyðloysn

Í oddagrein skrivur Dagblaðið um landsstýrismanningina.

Men 24 tíma útsæti løgtingsfundurin mána-dagin um val av lögmanni og síðan av landsstýrismonnum kann minna okkum á, at hvussu viðbrekin ein 17

manna samgonga er frá fyrsta degi, um ikki hvør maður visir ábyrgd, smidleika og styrki. Víst var ikki semja í okkara flokki um setan av landsstýrismonnum. Tað hevur tað aldri verið. Heldur ikki í nærkrum øðrum flokki. Men tá hvør tingmaður hevur vetorætt móti uppskotum hjá sínum partamonnum, er ivaleyst frægasta og helst einasta semingsloysn ella neyðloysn kanska at velja landsstýrisesvið úr tingbólkinum.

Vit kunnu ikki annað enn taka hesi orð Dagblaðsins til eftirtekta og vóna, at tað júst verður ábyrgdarkensla, sum fer at eyðkenna hetta landsstýrið.

Okkurt Misskilt

Sum vera man hevur Dimmalætting okkurt prikið til landsstýris-samgonguna. Í oddagrein skrivur Dimma m.a.:

En sidestillet pensionsordning til den gældende folkepension har været på tale. Da den i sit fulde omfang vistnok kommer til at virke mere tyngende på skatteborgerne og erhvervslivet end pligttopparingsordningen, er den gensidige pensionsordning vistnok foreløbig skrinlagt.

Her man Dimma ivaleyst hava misskilt okkurt.

Vín afturvið

Ein spurningur, sum dúgliga hevur verið umrøddur í mong harrans ár, er rúsdrekka-spurningurin. Í blaðum, útvarpi og sjónvarpi. Í tinginum, landsstýrinum. Ja vit hava enná havt fólkaatkvøður um spurningin.

Øll eru samd um, at rúsdrekkaalógin virkar ikki sum fyriskrivað og meira ella minni ógjørleg at umsita í verandi líki.

Seinasta, sum hent er, er at politíð er farið at gera um seg, og hevur við hesum

avdúkað, at rúsdrekkaalógin er parodi úr enda í annan.

Nú er so bert at vóna, at landsstýrið tekur sær um reiggj og tekur spurningin upp skjótast gjørligt. Nú eru nóg mikið av orðum søgd í hesum sambandi. Nú má okkurt henda. Broytið hesa tápuligu lóg ella, sum onkur segði, takið hana av...

